

**Sermones prestantissimi viri Ro|berti de Litio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professo||ris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.ccccxij. vi. no.Maij.

Feria quinta in cena domini de missa. Sermo. Ixvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

Feria V. in cena dñi. Sermo LXVII

Feria quinta in cena dñi. de celebra-
tione missæ ac eius significatione: nec
non et illius auditio. Sermo. lxvii.

B^rificat^e sa

crificū iusticie: et spera-
te in dño. Illuminari p/
phete vba sunt ista pō.

un. Possunt ac debent
oēs fideles sperare vberem fructū se-

fore suscepuros ex frequenti oblatione
sacrificū imaculati dei nostri iehu xpī:
qui quotiescumq; missæ debite celebra-
tur offertur p/ prius atq; defunctis. Et
lx nō oēs possunt parati semper et
quotidie sanctissimum sacrum suscipe:
verunt nō p/ iuanū suauissimo ei⁹ fru-
ctu cum assūlunt fideliter et devote qn
a sacerdonib⁹ p/ secrat. Un Aug. de pse.
di. ii. in. c. vt quid. ait: Ut qd paras dē
tē aut ventre crede et manducaſti. Qm
autē pleriq; cor habētes aridū et inde-
notum negligenter suo tpe ad missas
audiēdas conueniunt: aut illas audiūt
minus reverenter: iccirco in hoc sermo-
ne de missa loquemur: ad quā nos in-
uitat pp̄heta in vbi ppositis: exhortan-
tans etiam eos qui non sunt sacerdo-
tes ut velint adesse in celebratione tā-
ti mysterij: sperantes ob id cōsequi co-
piosa munera gratie dei. De missa ita:
et tractatur tria mysteria principalia
declarabimus.

Primum erit de celebratione.

Secundum de significatione.

Tertium de auditione.

Qd triplex regula est obseruanda in
celebratione missæ: scilicet loci temporis:
et modi.

Laplin. i.

Rimū mysterium de missa
declaranduz est de ei⁹ cele-
bratione. Nam ut ait Hu-
go. lib. de sacris. Missa nil
aliud est qd consecratio en-
charistie: qd ideo dī missa: qd mitit ho-
stia v/ oblatio. Vel sicut dicit magister di-
uin. qrti. Missa dī: qd mititur celestis
missus: qd ut expōit Juno, est magni cō-

sili angel⁹. Iste in quā mittit ad cōfes-
tatione crādū: qd ille est sacerdos insibilis do-
min⁹ iehu xpī qd p/ secrat et cōficit hoc
sacrum vbiq; cōficiat. Uel dī missa
qd pplus fidelis p ministeriū sacerdos
tis pces et vota et oblationes deo mit-
tit. En celebranda est cum obseruatio-
ne triplicis regule.

Prima est loci.

Secunda temporis.

Tertia modi.

Qd prima regula obseruanda in celebra-
tione missæ est loci. Ut enim inquit Rich-
ard. in. iii. di. xiii. ar. iii. q. i. Lōciter nō licet
missaz celebrare in loco nō sacro: qd sic
instituit ecclia. ut p̄tz de pse. di. i. c. si-
cut. c. missaz. c. hic ergo. r. c. null⁹ p̄sby-
ter. Lūcū in lūcūdōis rō fuit: qd i sacra-
mento altaris qd in missa p/ secrat: con-
tinet ille qd est summe letūs et totū nre
sanitatis cā effectiue inquātū deus: et
memorie inquātū hō. In casu tamē
magnē necessitatis p̄mittunt iura cele-
brari in loco non sacro: si tñ tabula sit
cōsecrata: ceteraq; sancta mysteria ad
illud officiū p̄tinentia ibi affuerint sicut
cum ecclie oēs fuerint in cēle: vel cum
hoies essent in itinere: vel cum adesset
alia aliq; legitima et rōnabilis causa: in
qd casib⁹ cū licētia epi celebrare licet
in loco nō sacro. Lōcedit tñ frāxibus
predicatoib⁹ et minorib⁹ exigēte legiti-
ma cā v̄puta duz essent p̄dicates: v̄bū
dei in publicis cāpis vel plateis: aut i
slib⁹ celebrare cu altari viatico absq;
licētia ab epo postulata vel ipetrata:
quod p̄tz eē de p̄nile. et privil. exces. c.
in his. vbi sic habeſ: In his qd ad cultū
diuinum facere dignoscurt non malis-
gna: sed benigna esset potius interpre-
tatio facienda. Un mirari copellimur
qd cu fratrib⁹ predicatorib⁹ et minorib⁹
durerimus indulgendum: ut vbiq; fuerint
fine parochialis iuri⁹ p̄iudiſ
cio: cu altari valeat viatico celebzare.
Quidā numis stricte interpretādo in-
dulgentiā nostrā uitunt asserere qd per
ea dici fratres p̄ieter p̄ielatoz. assent

Feria. V. in cena dñi.

sum facere hoc non possunt: ppter qd
eos celebrare iuxta indulgentia aposto-
licā nō pmittūt. Cū aut nihil eis con-
serret memorata indulgentia: sine qua
prelatis annuentib id liceret eisdem
fraternitati tue mandam qten inter
preratiōē h̄mōi reprobata: dum tū ab
alij q iuri parochiali puenīt: pro-
sus abstineant: data eis sic licētiā cele-
brandi autoritate nostra non differas
publicare; ita q dicti fratres aliquam
et indulgentia nostra videant in hoc gra-
tiā cōsecuti. hec ibi. Que ḥba sunt ho-
norū tertij. Et sicut in loco sacro vt di-
ctū est cōmuniter missa sunt celebrāde:
ita etiā celebrari debet sup altari cōle-
crato. Norādū tū fī Ric. vbi. s. q. ii.
q ante tēpua Silvestri celebraret su-
per altare ligneum: quod cito poterat
transferrit: quia ppter persecutōē nō
erat fidelib certus locus ad manēdū:
tū postea instaurit ecclia vt celebraret
sup altare lapideū. Usq de zte. di. s. i. c.
altaria. dī. Altaria si nō fuerit lapidea
chrismatis vnciōē nō cōsecrent. Lui
ratio fuit: q altare debet esse de mate-
ria forti: q cōsecrari debet et ideo non
debet esse de terra. Et qrin ecclia des-
bet esse copia altariū: vt hoc mysteriū
frequenter: ideo altare non debet esse
de auro vel de argēto: que nō faciliter
possunt haberi. In veteri autē lege qr
non sic multiplicabantur altaria: nihil
opus erat si de auro fierent. Lōuenien-
tius etiam est altaria fieri de lapide q
de ligno. ppter significationē: q: vt di-
cit glo. in. d. c. altaria. Altare significat
tpm: qui dī petra. Sed occasiōē dico-
rū apd multos dubitat. Utrū celebrās
sup altare nō cōsecratū aut fractum sit
irregularis: Et r̄ndet Ricb. vbi. s. ar.
iii. q. ii. q non: eo q irregularitas est
de iure positior hoc nō est in iure po-
sitū. Scienter th celebrans super alte-
re nō cōsecratū graunter peccat etiā si
hoc faciat ex ignorātia crassa: quis mi-
nus graunter q si hoc faceret scienter
et ecclia ordinavit sūg altare conse-
ratū debere celebrari: vt ppter de se ad
s. c. ecclie. et ex de pse. ecclie. vel alta. c.
t. c. qd in dubijs. Q Scđa regula seni-
da in celebratiōē missae dī tps. De eo
sciendū fīm Ricb. vbi. s. ar. ii. q. iii. q
q hoc sacrm p̄tinet ad tps gratiē q
p diē significat. iuxta illō apli Rom.
xiiij. Non p̄cessit dies aut appropinqua-
uit: ideo cōtēr loquendo missa debet ce-
lebrari in die artificiali t nō in nocte:
incipiēdo diē artificiale nō tū ab ali
su solis sup orizontē nostrū: sed ab illa
parte tps qua pōt ppēdi esse sup eis
zontē nostrū aliqua aeris illustratio
aliquos radios solis: q illustratio et
manifestatio solis oītūt. In nocte in
natūritatē dñi media nocte vltimā
horā celebrat missa t antiquitus celo-
brabat in principio noctis resurrectio
nis. Et hoc ppter privilegiū illarū no-
ctiū. Et hoc dī de pse. dist. i. in. c. nocte
sancta. Nocte scđa natūritatis dñi sal-
uatoris missas celebrant presbyteri et
hymnū angelicū in eis solēniter decan-
tent: qm̄ etiā eadē nocte ob angelo pa-
storiū festū nūciatus. Et subito facta est
cū angelo multitudo celestis exercitus
laudatiū dñi t dicitiū: Gloria in eccl
sis deo t in terra pax hoib bone vola-
tatis. de hoc Ricb. vbi. s. q. iii. Quare
autē celebrant tres missae in die natalis
dñi. rō est fīm Archi. in tractatu quem
fecit de offi. ecclie: qvna missa tē ante
diē significat tps ante legē qn̄ eramus
in tenebris. Scđa missa in aurora signi-
fīt sub lege qn̄ nōdū plena dei cogni-
tio habebat. Tertia in die s̄gt ipsa grē
qn̄ iā plena cognitionē b̄f. De hora autē
missae sciendū ē q̄ istituta est fieri cōtēr-
trib̄ horis scđz hora terria sexta nona:
Celebratio enim missae est memoriale
passionis xp̄i: q̄ fīm Aug. in li. de cons
cordia euāgelistar̄. crucifix⁹ fuit hora
tertia linguis iudeor̄: hora serra mani-
bus militū t hora nona expirauit. Cō-
suetudo tū est vt nō dicat solēnisi missa
hora nona: nisi in dieb̄ ieiuniorū: t
maxime qn̄ episcopi faciūt ordinatiōē

Sermo

LXVII

ne. Missa autem priuatae dici possunt ab aurora usque ad sextam. hec Rich. d. q. iii. Sed dubium est apud plerosq; quod paraclete non celebrat missam. Et respondetur quod id rationabiliter sit: quod duplum representant ab ecclesia passio Christi. Uno modo inquit fuit in Christo sumus et absoluimus ut inueniant corda eorum ad compunctiones: et quod ipsa dies in qua passus fuit ipsas passionem satis efficaciter representat statim ecclesia ut illa die non consecrat corpus Christi: sed quod in predicti die reservatum est sumatur. Tamen quis tamen non reseruaf; propter effusionis periculum. Quia autem effectus passionis illius seu influentie ad nos continet pervenit seu in nos descendunt: ideo statuit ecclesia ut excepta die predicta quotidie in ecclesiis missas celebretur. Tertia regula seruanda in celebratione missae dicitur modus: qui considerat aut respectum calicis: aut respectum luminis: aut respectum indumentorum. Si respectus calicis: et rite adiungendum est. ut dicit Rich. ar. iiij. q. i. quod non licet celebrare in calice lapideo propter eius inaptitudinem: nec ligneo propter humiditatem: nec vitro propter fragilitatem: nec ero vel de auricalcho: quod ob vim virtutem eruginem colligeret et vomitum prouocare posset: ies debet esse calix de auro vel de argento. Et si quis tam pauper est quod non possit habere calicem aureum vel argenteum: habeat stagnum. ut propter expensam de ose. di. i. c. vasa. t. c. calix. Secundo consideratur modus in celebratione missae respectu luminis. Nam sacerdos non debet celebrare sine igne seu lumine. Et hoc primo propter ecclesie constitutionem: que reprehendit celebrantes sine igne. ex parte celestis missa. c. ultima. Secundo propter ipsum ignis significationem. Significat enim dilectionis fervorem per quem Christus pro nobis passus hoc sacramentum revolutum. Etiam enim lumen et calor significant quod sacramentum operatur in celebrante dignus et suscipiente augmentum illuminationis in intellectu: et fervore: et charitatem in-

affectione. Tertio consideratur modus celebrandi respectu indumentorum. Nullus vestigium celebrare deinceps sine vestibus ab episcopis: de quibus sic dicitur de presbiteris. di. i. c. viii. stimula. Vestimenta ecclesie quibus dominus ministrat: et sacra esse debent et honesta: quibus in aliis vestibus non debet frui quod ecclesiasticis et deo dignis officijs: quod nec ab aliis debet contingi aut offerri: nisi a sacris hoib; nevltio quod Balthasar regem perculit super hoc transgredientes vestiarum et corrueire eos faciat ad impiam. Et ut dicit glo. iii. c. sequenti. super verbo polluuntur. Ex ueste aliquis dominus vel alius non debet fieri casula vel alio ornatus ecclesie. Que autem et quot sint vestes ille quod requiruntur ad celebrationem missae referuntur. Inno. in li. de offi. missae. pte. i. c. x. di. Sex sunt indumenta coia episcopi et presbyteris: videlicet amictus: alba: cinctus: stola: manipulus: et casula. In multis tamen locis inuuluit consuetudo ut cinctus non benedicatur. Quicunque ergo celebraret sine humero vestibus graueretur peccaret. Sunt ergo sacerdotes diligentes et solliciti ne omittant quicquid de his que ordinata sunt ab ecclesia.

Quod illoz quod requiruntur in celebratione: quedam significat pertinentia ad incarnationem: quedam ad passionem: quedam ad resurrectionem. Caplin. ii.

Secundus mysterium de missa declarandum est de eius significatione. In quo videtur designari quid significant illa quod requiruntur ad missam celebrationem ultra ea que requiruntur ad essentiam sacrae. Et dividitur Rich. vbi. s. ar. iiij. q. iii. quod per illa significantur tria.

Primum quod pertinet ad incarnationem. Secundo quod pertinet ad passionem. Tertio quod pertinet ad resurrectionem. Primum significantur quedam pertinentia ad incarnationem et nativitatem Christi. Nam sacerdotis calcaneum: incarnationis est representatione. In persona eius filii dei dicitur postea. In idumam extedebat calcamentum grecorum: et humana naturam.

Feria. V. in cena dñi.

quā assumā. Unde sacerdos cū xp̄m re-
presentet: missaz nō deb̄ dicere disca-
ciat. Amici? in capite representat di-
uinitatē amictaz humanitatē. Caput
em̄ rpi est deus. Alba camisia nouita-
tē vite significat: quā rpi habuit et do-
cuit et tribuit in baptismo. Zona sive
singulz significat rpi iusticiā. iurta illō
pphericā Ela. v. Er erit iusticia cingu-
lum lūboz ei⁹. Manipulus positus in
lena p̄ quā vita presens designatur: si-
gnificat q̄ rps in via manipulū porta-
uit virtutuz et meritoz. Stola q̄ collo
sacerdotis incibit: significat obediē-
tiā quā rps ppter salutē humani gene-
ris subiit factus obediēs usq; ad mor-
tes. Casula que alijs vestimentis super-
ponit: rpi charitatē significat que oēs
alias virtutes excellit. Introit⁹ sacer-
dotis ad altare aduent⁹ rpi significat:
et introit⁹ misse desideriū aduēt⁹ ei⁹
significat. Et ideo in missa solenni non
debet itare sacerdos quousq; incep⁹
fit introit⁹ misse: q; ante rps fuit desi-
derat q̄ veniret. Et q; in aduent⁹ rpi
fuit aperta vena misericordie: ideo post
introit⁹ subdit⁹. Kyrie eleyon: qd in-
terpretat dñe miserere: qd nomes dñ:
cōputādo ibi: Chryste eleyon. ut p mi-
sericordia rpi nouē associemur ordinis
bus angeloz. Post hoc subiungit. Glia
in excelsis deo. ad rep̄tantū hymnus
quē angeli pastoreb⁹ nato dño concine-
runt: quem sacerdos inchoat: quia an-
gelū magni consilij representat. Et cho-
rus cōcinendo prosequit⁹: qz subito fa-
cta est cū angelo multitudo militie ce-
lestis laudatiū et c. Orationes aut̄ que
subsequuntur representant orationes
quas rps post suā nativitatē fecit pro
populo. Ep̄stola que premittit euāge-
lio significat predicationē precursoris
bap̄tiste. Graduale significat lamentū
penitētie: qz Johānes penitentiā pre-
dicabat. Et qz post luctum sequit⁹ con-
solatio. iurta illō Matth. v. Beati qui
lugent: qm̄ et c. Ideo post graduale cā-
tetur alleluia: quod significat inessa;
bile gaudīz angeloz et homi⁹ eterni
felicitate laudantium dñā. Diaconus
suscipiens codicē euāgeliū benedic-
tē a sacerdote postular: ad significati-
onē nullus debet predicare nisi mīni.
Lectio em̄ euāgeliū predicationē rpi
significat. Et debet legi in loco magis
eminenti q̄ ep̄stola. iurta illō Ela. v.
Sup montē excelsuz ascende tu q̄ ea
gelizas syon: et q; corde creditur ad in-
sticiam: ore aut̄ confessio fit ad salutē:
vt ostendat ecclesia q̄ euāgeliū verbi
corde recipit: mor post euāgeliū fidei
symbolū ore decantat: quod tamen si-
cerdos incipit vt significet q̄ rps sic
proprio rpiānam fidem docuit. Offi-
toriū qd cantat significat sacerdotem
oblaturū sacrificiū laudis. Qui anteq;
dicat oremus: premittit dñs vobis:
ad significandū: q; nisi dñs sit nobis
ad salutem nostrā orare non possunt.
Secundō significant in missa quedā
pertinentia ad rpi passionem. Nō pol
offertorū fit silentiū dicuntur oratio-
nes tacitē: ad representandū illud rps
quo rps non ambulabat palā inter u-
deos cū eum interficere cogitarent: os
tamen appropinquare passione iter
palam ambulauit: ad hoc significatus
exclamat sacerdos. Per omnia secula se-
culorum. Prefatio autem est quedam
gratiarum actio et diuine laudis con-
fessio: representans illā gratiarū actio-
nem quam sancti reddunt rpo in celo.
Sicutus representat laudem quaz sibi
cecinerit pueri hebreoz in dñica pal-
marū. Eleuatio corporis rpi represen-
tat eleuationē rpi i cruce: demissio des-
positionē eius de cruce. Positio super
palā inuolutorē in syndone mundā:
pala em̄ syndonem representat. Ideo
dicit de conse. dis. f. c. colultro. Lōsuto
omniū statuimus et sacrificiū altaris
non in serico panno aut tinclo quisq;
celebriare presumat: sed in puro linteo
ab ep̄o consecrato terreno: sc̄ lino pro-
creato atq; conterro: sicut corpus dñi
noſtri ielū rpi in syndone linea mūda

Sermo

LXVII

sepultum fuit. Hec ibi. Cum autē sacerdos dicit: Nobis quoq; peccatoribus: representat contritionē & confessionem latronis alterū increpantib; & misericordiam perētis: eo q; Lenturio & qui cū eo erant reuertebantur percutiētes pectora sua. Quando sacerdos exclamans dicit: Pater noster r̄c. reductio est ad memoriam illius clamoris: quē emisit r̄ps in ho: a mortis dicens: Pax in manus r̄c. Altare crucem significat. Lælit sepulcrus. Patena lapidem quo sepulcrus fuit clausum. Tertio significatur in missa quedam pertinens ad xp̄i resurrectionē. Nam cū sacerdos dicit: Pax dñi r̄c. Instauat q; vna sabbato: stetit iesus in medio discipulorum: & dixit eis: Pax vobis. Et q; tunc dedit eis potestatem remittendi peccata: ideo chorus exclamat. Agnus dei r̄c. quod ter repetit ad significationem permissum nobis dimitti peccata cogitationis: locutionis: operationis. per quoꝝ remissionē venient ad eternam pacem. Postcomunio significat gaudium aploꝝ de xp̄i resurrectione. Ite missa est. representat illud quod dicitur est apostolis post ascensionem in celis: hic iesus qui assumptus est r̄c. Deo gratias: representat apostolos ingresos in hieros in gaudio magno vnanimiter perseverantes in oratione. Si significat etiā q; p beneficio redemptoris nostre ciuius mysteriū representat in missa debemus esse in cōtinua gratia ūrū actiōe. Si q; dñ quereret: cur non dñ: Ite missa est. in qlibet missa. Rūdet Bon. dist. viii. quarti. in declaratiōe litterae. q; quedā missa celebrant specialiter ad honorē sanctorū. & q; ipsi sunt beati & coram deo: ideo in talibus licentiaꝝ populū & dñ: Ite r̄c. quasi festinate ingressi in illam requiem. Quedā missa specialiter celebrantur ad salutē viuorum. & quia non sumus certi de salute nostra. ideo debemus cōtinue solliciti esse: ne per nostras ignauiam in nobis missa efficacia depereat. Ideo dicit in

missa. Būdicamus dñ. Quedā missa specialiter dicatur ad requiē defuncto rū. & in illis dñ: Requiescant in pace. Si autē adhuc aliquis quereret q; ad inuenit ritū celebrandi missam cū rotū conditionibus. audiat Rich. di. in declaratione lfe. di. viii. quarti. Missam brūs Perris apls primus oīm Antiochiae dñ celebraſſe bñ q; dñc. Hug. li. ii. s. c. Jacob. dñ: Jacobus frater dñi bñ carnis cui primū tradita est hierosolymitana ecclia. & Basilius cesariensis eps tradiderūt nobis missa celebrationē. i. missa celebrāde ordinē. bñ glo. ibidez. Et post alij alia addiderūt ad solēnitatem & decorēm: vt habetur distin. p. c. ecclasticarum.

Can sit melior: missa sacerdotis boni q; mali: & can sit de obligatione audire missam: & qualr missa sit audienda hūs militer reuerenter & deuote. Laplm. iii. **E**ritū mysteriū declaranduz t de missa dicitur auditio. In quo considerabimus adhuc tria: videlz

Primo meliorationem.

Scđo obligationem.

Tertio deuotionem.

C primo consideremus meliorationē. vtrū melior sit missa boni sacerdotis q; mali? Et q; busdā videt q; nō pp̄ter verba Greg. qui i registrō ait: Vnu in qua magnū laqueū incidit q; diuina & osculta mysteria plus ab alijs sacrificio facili posse credunt: cū vñ idē spūssant ea mysteria occulte atq; invisibiliter operando sacrificet. Sed in cōtrariū est illud qd̄ scribit. i. q. s. c. ipsi sacerdotes. vbi sic habet: Quanto sacerdotes fuerint digniores: tanto facilius in necessitatibus p qbd̄ clamāt exaudiuntur. At idē facit. c. ibidē sacerdotes. & c. sacerdotes. Rūdet Tho. in. pre. q. lxxvij. ar. vi. q; in missa duo sunt consideranda. s. ipius sacram: qd̄ est pncipale: & orones: q; in missa sicut p viuist mortuis. Quātū ergo ad sacram nō minus valet missa

Feria. V. in cena dñi.

malis sacerdotiꝝ qꝫ boni: qꝫ vtrobiꝝ idē
coſcīt ſacram. Ad qꝫ facit. c. cū ſcriptu-
ra. s. q. s. t. c. ſigāificatſ. t. c. non qua-
les. t. c. dñs. t. c. nō nocet. De oratiōe
aut que fit in missa. dicēdū qꝫ pōt coſi-
derari dupl. Uno modo inquāt̄ haſ-
ber efficaciā ex deuotiōe ſacerdotiꝝ ora-
tiſ: t. ſic nō eſt dubius qn̄ missa melio-
ris ſacerdotiſ eſt magis fructuola.
Alio modo oratio pōt coſiderari inquā-
tū profertur a ſacerdote in perſona ro-
tius ecclie: cui ſacerdos eſt minister
quod quidē ministeriū etiā in peccato
ribus manet. Unde quantū ad hoc eſt
fructuola nō ſolā oratio ſacerdotiꝝ pec-
catoriſ t. missa: ſed etiā oēs alie eius
oratiōe quas facit in ecclieſticiſ of-
ſicijs: in quibꝫ gerit pſonā ecclie. Ora-
tiōes tū eiꝫ priuate nō ſunt fructuole.
Greg. ergo loquit̄ de vītate ſacramen-
ti in auſoritate preallegata ad partem
coſtrariā. Et quo Bon. diſ. viii. qrti. ſen.
ar. s. q. iiii. di. Si qſ libetiꝫ audiat miſ-
ſam melioris ſacerdotiꝝ: credo qꝫ bñfa-
cit: dū tū credat ipm i ſubſtatiōibꝫ nō
ſupercedere pectorē: alioqñ periculose
erraret. Q. Scđo coſiderenqꝫ miſſe obli-
gatione: de qua ſic loquit̄. c. miſſas. de
oſe. di. s. Miſſas die dñico ſecularibꝫ
audire totas ſpeciali ordie precipim⁹:
ita ut ante bñdictionē ſacerdotiſ egre-
di popluꝫ nō prelummat. Ubi circa tria
dubitare coſtingit. Primo vtrū clerici
t religioſi teneantur ſeruare hoc ſta-
tuim: qz dicſ ſecularibꝫ. Et rñder Job.
an. in roſario ſuper dicto. c. qſ ſi ad hoc
tenenſ laici multromagis t clerici: qui
totaliter dediti ſunt diuino cultui: vt
ptz. vii. q. f. c. duo ſunt genera. Q. Scđo
dubitaf vtrū eadē ſit obligatio audire
miſſam alijs diebꝫ ſeſtivis qz t diebus
dñicis. Et dicēdū qſ ſic: qz de ſimilibus
idē eſt iudiciū. Nā ſtatutū de auditioe
miſſe faciū ſuit vt ſalte p illo tpe vo-
retur diuins. Exquo precipit qſ tota
miſſa audiat. vt ptz in preallegato. c.
miſſas. t in. c. oēs fideles. t in. c. cum
ad celebraſtas. Sed alia festa ab ecclia.

precepta ſunt ſupaddita diebꝫ dñicis
vt in illis vaceſ diuinis: ideo populuſ
in illis festis p̄dictis audire miſſas in-
etur. Et hoc colligif er biſ qꝫ dicunt
ſtūis diebꝫ. Q. Tertio coſtingit duobus
re vtrū peccet qn̄ nō audiit miſſam a p̄-
rio parrochiano. Et dicunt coſter do-
ctores qꝫ nō. dūmodo non fiat er con-
teptu: t p̄prius ſacerdos nō requiri-
qui ſi reqreret inſideret indebit nō
eſſet audiēdus: puta ſi reqreret im-
peditiſ deuotioe ſalutē parrochianuſ
rū: puta ſi reqreret aliquē parrochianuſ
nū: vt audiret miſſas ſuā: dum ille ve-
let pegrinari: vel. p̄ implēdo aliquo ro-
to: vel. p̄ coſequēda aliqua idulētā.
Nā requiſitio ſacerdotiſ in tali caſu ir-
rationabilis eſſet t iniuſta. Similiter
etiā cū populuſ ire vellet ad audiēdā
verbū dei ab aliquo illud p̄dicāte: qui
auſoritatē habeat p̄dicāndi: ſicut bre-
ſolent religioſi mendicantes: iniquū
pculdubio eſſet ſi ſacerdotores aſtrige-
re vellet ſuos ſubditos: vt om̄i ſo vbo
dei miſſas audiēt in parrochia: i quo
etiā caſu ſubditri ei nō obediētes meo
iudicio nō peccat: qz vt inq̄t Bernili.
de preceptioe t dispēſatiōe iniquū p-
culdubio foret ſi ea que ſunt pio ſol:
charitate iſtituta cōtra charitatiſ re-
nerēt: ſi obſeruare ſtatutū de audiō
ne miſſe in p̄pria parrochia eſt iſtru-
tū pro charitate: ergo nō debet ſeruari
cōtra charitatē. Eſſet autē cōtra chari-
tatiſ ſi popluꝫ eōdī ſine direc̄ ne poſet
cibari: t recreari ſpūali doctrina: t ma-
xime qz vt in pluribꝫ ipſi curati t parro-
chiani aut nō p̄dicāt: aut p̄dicāne
ſciunt: t tū vt diſtrimus in ſermone de
verbo dei: vt habeſt eē de offi. iudicio
ordi. c. inter cerera. Inter cerera qz ad
ſalutē ſpectat populi ſp̄ian: pabulus
verbī dei marime noſcīt neceſſariū: qz
ſicut corp⁹ materiali: ſic alia ſpirituali
cibo nutrit. Si ergo neceſſariſ corpora-
liſ aut ſp̄aliſ excusat a p̄tō nō au-
diētes ſimpliſ miſſaz t ex coſeq: enī ſi

illā nō audiāt in parrochia: multo for
nus necessitas spūalis excusat: q̄ vt
dictū est: inest pplo cōmuni ad audien
tiā p̄bū dei. Hoc tā sunt oēs rā vi
ri q̄ mulieres: vt suos parrochianos
reverant: suetasq; faciat oblatiōes:
et cū eoz benedictio se trāferat cum
adest legirima causa ad missas alibi
audiēdū: si mo laudarē si ipi p̄s sacer
dotes cū predicat p̄būz dei ab aliquo
famōso viro surgeret bono maner: et ce
lebrata missa pplos suos admonerent
vt cōflueret ad pdicatiōes: ipiq; p bo
no exēplo vna cū illis idē facerent qm̄
vt dictū est satis indiget seculares di
rigi p̄bū dei in viā salutis. Tertio
cōsiderem⁹ miss⁹ deuotioñ. Audiēda
etēm est humiliter: reuerēter ac deuo
te. Sunt tā multi q̄ dñ missa celebatur
ponū se ppe os sacerdotis: pspicien
tes si de illo pasceres exerant ac musce.
Alij sacerdotem preueniūt fortiter cla
mantes: Blia. i. excelb. Credo. et similia.
Nā dū sacerdos facit paulaz postq; di
xit visibilū t̄ iūsibilū anteq; sequat.
Et in vñ dñm iesum rpm. Et illi sub
mūnurātes dicāt: Et in vñ dñz tc.
Multi adhuc nō curāt audire ea q̄ sa
cerdos in missa dicit: sed suas orōnes
et officia genuflexi dicunt: qui tā q̄diū
sacerdos alte loquit aut cantat astare
debēt missē cū filiō t̄ intēte audire.
vt d̄ de p̄secre. di. i. i. c. aplīca. Qñ vo
sacerdos secratas orōnes et canonē dī
cit: tūc possunt et ipsi dicere orationes
et orare nō tā cū strepitū faciēdo: pis
pis: pis: et turbādo mentē sacerdotis.
Pleriq; etiā volāt audire missas q̄sdā
peculiares omissa ppria missa diei do
minici aut festi pecepti: q̄ si sc̄iēter id fa
ciūt non excusant a pctō nisi audiant
missam ppriā. Ut d̄ ex de cele. mis. c.
qdā. Quidā laicorū habēt in cōsuetudi
nevt̄ singulos dies audiāt euāgeliū.
In principio erat p̄bū t̄ missas pecu
liares: hoc est de sancta trinitate: et de
sc̄tō michaēle: et ideo statutū est vt v̄l
terius hoc nō fiat nisi suo tpe. Et mil

aliquis velit propter reuerētiā sancte
trinitatis nō pro alia deuotione audi
re. Sed si voluerint vt missa sibi cāten
tur de eodē die missas audiant p salu
te viuop̄ ac etiā defunctorum. hec ibi.
Quare vt finem huic sermoni demus
audiēde sunt missae cum omni māsue
tudine t̄ feruore: qm̄ sic audientes cō
sequuntur in hoc seculo dei gram t̄ in
futuro sempiternā glāiam: i qua viuit
regnat de⁹ p eterna sclā sclōp̄. Amen.
¶ Feria quita in cena dñi: de sacramē
to baptismati p̄ quod efficiunt̄ boies
dei filij promittentes in illo abrenun
ciare diabolo t̄ eius pōpis. Ser. lviij.

Qui lot⁹ ē nō v
diget nisi vt pedes lauet
q̄est mādus tor. Verba
sunt redemptoris nostri
Job. xij. t̄ i euāgeliō hodierno. Abul
ta debet esse mādicia mētis oib⁹ q̄ per
sacrū baptismati regnati facti sūt p̄tici
pes t̄ heredes celestis regni dñi iesu
rpi. Per baptismū nāq; filij dei effici
mūt. i illo p̄mittētes abrenūciare p̄dia
bolo: t̄ oib⁹ p̄p̄is ei⁹. vt notaf de ose
di. iiiij. c. p̄ma igit. t̄. c. p̄mū iteroget.
Qm̄ aut̄ pleriq; tanti būficij immemo
res: oē coi suū ad mādana atq; terre
na suerit p̄cipēdētes nō solū repro
missam britudinē: verūctā habitē di
gnitatē t̄ grām p̄ baptismū: idcirco de
ipo in p̄nti smone aliqua discutiem⁹:
vt intelligētes rāti sacri ḥtutē p̄minē
tiaz t̄ sublimitatē conemur iuxta salua
toris nři suū in p̄bis allegatis p̄the
mate lauare pedes. i. mētis affectiōes
mundare ab oī inqnamento t̄ turpitu
dine fordinati amoris cuiuscūq; boni
creati. De ipo itaq; baptismate locutu
ni tria mysteria p̄ponim⁹ declaranda.

Primum dicitur diffinitionis.

Scđm obligationis.

Tertium fructificationis.

Quid sit baptismus t̄ de eis institu
tione ac materie determinatiōe: nec
non t̄ forme obseruatione. Caplin.